

ת"פ 66306/03/19 - מדינת ישראל נגד טגאי אהונים

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 66306-03-19 מדינת ישראל נ' אהונים

ת"פ 43599-12-20 מדינת ישראל נ' אהונים

בפני	כבוד השופטת אושרית הובר היימן
בעניין:	המאשימה
	נגד
	טגאי אהונים

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירה של פציעה כשהעברין מזוין, לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), בת"פ 66306-03-19.

2. לפי כתב האישום, בו הורשע כאמור, ביום 16.03.19, בשעה 23:00 לערך, הגיע הנאשם לקיוסק "גםגם" ברחוב בוכריס 26, יבנה (ולהלן: "**המקום**"). בנסיבות האמורות, נכנס מר ש' (ולהלן: "**המתלונן**") למקום ובין השניים התפתח דין ודברים שטיבו. בהמשך לאמור, יצא המתלונן מהמקום והנאשם יצא אחריו, כשבדיו בקבוק שתיה מזכוכית. אז, תקף הנאשם את המתלונן כשהוא מכה את המתלונן בראשו, באמצעות בקבוק הזכוכית, עד שנשבר הבקבוק. בהמשך לאמור, ניגש הנאשם לרכב שפרטיו אינם ידועים למאשימה, הוציא ממנו מוט והחל מכה בו את המתלונן בחלקי גופו השונים. כתוצאה ממעשי הנאשם כמתואר לעיל, נגרמו למתלונן חתכים בצווארו ובתנוך אוזנו הימין שהצריכו תפירה.

3. לתיק זה, צורף ת"פ 43599-12-20, בו הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) + 7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים המסוכנים**"), עפ"י כתב אישום מתוקן, בכך שביום 22.06.22, במספר מקומות בבית שבו הוא מתגורר עם שלושת ילדיו ואחיו, החזיק הנאשם סם מסוכן מסוג קנאביס, במשקל כולל של כ- 39 ג' נטו. כן, הודה והורשע הנאשם בעבירה של הפרעת לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין, בכך שבאותו המועד, הגיעו שוטרים לביתו, דפקו מספר פעמים על דלת הכניסה והנאשם נמנע

מלפתוח.

א. טיעונים לעונש:

טיעוני המאשימה:

4. ב"כ המאשימה עמדה על חומרת מעשיו של הנאשם בתיק הראשון ועל הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה וביניהם שמירה על בטחונו ושלמות גופו של הפרט והעברת מסר מרתיע למעשיו והתנהגותו של הנאשם.

5. אשר לתיק השני, עמדה המאשימה על הערכים המוגנים שנפגעו: הגנה על שלום הציבור, במובן הרחב, מפני נגע הסמים וכן השמירה על הסדר הציבורי.

6. באשר לנסיבות ביצוע עבירת הפציעה, ציינה ב"כ התובעת, כי למתלון נגרמו חבלות כתוצאה ממעשי הנאשם. כן נטען, כי לא עצר את התקיפה והמשיך לתקוף את המתלון במוט ברזל, שעה שיכול היה לחדול ממעשיו לאחר שפצע את המתלון עם בקבוק הזכוכית. עוד נטען כי משבחר הנאשם לנהל הליך הוכחות לא חס הוא על המתלון והעידו בבית משפט זה וכי בהכרזתו של המתלון כעד עוין אין כדי להקל מחומרת מעשיו של הנאשם והתנהגותו באירוע האלימות.

7. אשר לנסיבות ביצוע העבירות הנוספות, הוזכר כי הנאשם החזיק בביתו סמים וכי לא פתח דלת ביתו כשהגיעו השוטרים ובכך בחר להפריע להם בתפקידם.

8. ביחס למדיניות הענישה בעבירת הפציעה כשהעברין מזוין, הפיתה ב"כ המאשימה למספר פסקי דין (ע"פ (מח' מרכז) 11036-06-19; ע"פ 3249/19 של ביהמ"ש העליון; ת.פ (של' ב"ש) 46974-06-14; ת.פ (של' ב"ש) 28988-06-12), וטענה כי מתחם ענישה בעבירת הפציעה, נע בין 12 - 36 חודשי מאסר בפועל.

9. בעניין התיק הנוסף, טענה המאשימה, כי מתחם ענישה בעבירת הסמים והפרעה לשוטרי, נע בין מאסר על תנאי לבין 8 חודשי מאסר בפועל.

10. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הזכירה ב"כ המאשימה, כי בתיק הראשון, בחר הנאשם שלא להודות בעבירה ולנהל ההליך עד תומו, וכי אמנם אין לזקוף זאת לחובתו אך יש בכך כדי לשקף את חוסר לקיחת האחריות מצדו של הנאשם על מעשיו. עוד טענה המאשימה כי הנאשם בעל עבר אלים, לחובתו שתי הרשעות קודמות; הרשעה משנת 2015 בגין עבירה של החזקת סכין, וכן הרשעה משנת 2010 בגין עבירה של תקיפה סתם, בגינה אף ריצה עונש של שני חודשי עבודות שירות. בנוסף נטען, כי הנאשם ללא אפיק שיקומי ומשכך אין הפחתת מסוכנות בעניינו.

11. בנסיבות האמורות, עתרה המאשימה לענישה ברף האמצעי של המתחם וביקשה להשית על הנאשם עונש של 22 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי בגין כל עבירת אלימות, מאסר על תנאי בגין עבירות סמים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, קנס, התחייבות כספית ופיצוי משמעותי למתלונן.

טיעוני ההגנה:

12. אשר למתחם הענישה בתיק הראשון, טען ב"כ הנאשם כי מדובר באירוע חד פעמי ולא מתוכנן וכי הנזקים שנגרמו למתלונן אינם נזקים חמורים ולכך משקל לאור תיקון 113 לחוק העונשין.

13. ב"כ הנאשם הפנה את בית המשפט למספר פסקי הדין (ת"פ (של' טבריה) 60593-09-19; ת"פ (של' ראשל"צ) 59321-05-15; ע"פ (מח' חיפה) 79535-01-19; ת"פ 42191-06-17), וטען כי על מתחם הענישה להיות ממוקם בקצה התחתון, בעונש מאסר שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות. ביחס לפסקי הדין שהציגה המאשימה טען ב"כ הנאשם כי יש להבחין אותם מנסיבות המקרה דנן, שכן בהם דובר בעבירות חמורות יותר ולעיתים בהרשעה עם עבירות נלוות.

14. אשר למתחם הענישה בתיק הנוסף, טען ב"כ הנאשם כי משתוקן משמעותית כתב האישום לעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית, על המתחם לנוע בין ענישה הצופה פני עתיד לבין ענישה הצופה פני עתיד ועונשים נלווים.

15. ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי יש למקם את העבירות שביצע הנאשם בגבול התחתון של מתחם הענישה, ולחלופין קרוב אליו, וכי אין בניהול התיק ובטענה לחפותו כדי להביא להחמרה בעונשו.

16. ביחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, נטען כי עברו הפלילי של הנאשם טען ב"כ כי עברו הפלילי אינו מן החמורים וכי הרשעותיו של הנאשם ישנות. עוד צוין, כי הנאשם יליד 1982, אלמן מאז שנת 2013 לאחר שרעייתו נפטרה ממחלת הסרטן והינו אב ל - 3 בנות בגילאי 11 - 16, אותן הוא מגדל לבד. הנאשם גדל באתיופיה ועלה לארץ עם משפחתו בשנת 1991, בהיותו בן 9 והתמודד עם קשיי קליטה והסתגלות במסגרות חינוך, קשיים כלכליים, קשיי שפה ותרבות. הנאשם סיים 12 שנות לימוד בבית ספר מקצועי, שירת שירות צבאי מלא בבסיס חל האוויר ועבד כנהג אמבולנס ובחברת קרמיקה משך שנים ארוכות. כיום, הינו מובטל ואינו מצליח לשוב אל מעגל העבודה.

17. עוד נטען לחלוף הזמן מאז מרץ 2019, אז בוצעה עבירת הפציעה ועד היום, על כל המשתמע מכך.

18. נטען ע"י ב"כ הנאשם, כי השלכותיה של הטלת עונש מאסר בכליאה ממשית, כפי שעתרה המאשימה, משמעותה פגיעה משמעותית ביותר בבנותיו של הנאשם. בנסיבות אלו ולאור כלל הנימוקים שפורטו לעיל, עתר ב"כ הנאשם כי בית המשפט ישית על הנאשם עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, גם אם לא לתקופה מינימאלית. כמו כן, התבקש בית המשפט להימנע מעיצומים כספיים, לנוכח מצבו הכלכלי של

הנאשם, ולחילופין להטיל עיצומים מינימאליים.

19. משניתנה לנאשם ההזדמנות לומר את דברו האחרון לפני מתן גזר הדין, בחר שלא לומר דבר.

20. בהמשך לטיעונים לעונש ומבלי להביע על עמדה, נשלח הנאשם למתן חוות דעת הממונה על עבודות שירות ונמצא כשיר לבצען.

ב. דין והכרעה:

21. על פי תיקון 113 לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, אשר מכוון יצירת יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו.

22. על בית המשפט, בקביעת מתחם העונש ההולם, להתייחס לנסיבות ביצוע העבירה, הערך המוגן שבבסיס העבירה ומידת הפגיעה בו, ובמדיניות הענישה הנוהגת.

23. מעשיו של הנאשם, באירוע הפציעה, מלמדים על חומרה רבה; הנאשם שהה בקיוסק השכונתי, בשעת ערב מאוחרת, ושתה בירה, בעת שהגיע אל המקום המתלונן. בין הנאשם למתלונן היו חילופי דברים, אשר בהמשך להם וכפי שקבעתי בהכרעת הדין ביקש הנאשם מהמתלונן לצאת עימו החוצה. בהמשך הדברים, תקף הנאשם את המתלונן, ללא רחם, באמצעות בקבוק זכוכית שאחז בידו, אותו הטיח בראשו של המתלונן, עד שזה התנפץ ופצע את המתלונן. הנאשם לא הסתפק בכך, פנה לרכב שהיה במקום, הוציא מתוכו מוט והחל מכה את המתלונן באמצעותו, בכל חלקי גופו.

24. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נפצע המתלונן, כמפורט בכתב האישום, נזקק לטיפול רפואי ובתוך כך נגרמו לו חתכים, בצווארו ובתנוך אוזנו הימנית, שהצריכו תפירה.

25. הרקע לביצוע העבירה לא נתברר לגמרי במסגרת ההליך הראייתי, אך כן הובהר כי לא אירעה תקיפה פיזית קודמת של המתלונן כלפי הנאשם ולא היה סכסוך קודם בין השניים, אלא התלקחות רגעית בעקבות חילופי הדברים ביניהם.

26. המדובר בפרץ של אלימות שהפעיל הנאשם כלפי המתלונן, דבר שהוביל לפציעתו של המתלונן. פוטנציאל הנזק היה רב, לאור השימוש שעשה הנאשם בחפצים פוגעניים, בדמות בקבוק הזכוכית והמוט, ובשים לב לאיברים בהם נפצע המתלונן (הצוואר והאוזן) שהינם רגישים מאוד, פגיעה אשר פעמים רבות תוצאותיה קשות. לנאשם היו הזדמנויות במהלך האירוע לחדול ממעשיו, וחרף זאת לא רק שלא חדל מהפעלת האלימות, אלא שהוסיף תקיפה על תקיפה, כך שנוסף על הפגיעה מבקבוק הזכוכית הכה את המתלונן באמצעות מוט. הנה כי כן, נסיבות העבירה אותה ביצע הנאשם הן חמורות והפגיעה בקורבן ממשית.

27. מנגד, התחשבתי בעובדה כי המדובר באירוע ספונטני ובלתי מתוכנן, וכן בעמדתו של המתלונן שהבהיר כי מבחינתו האירוע תם ונשלם, כי אין לו כל עניין בענישת הנאשם ובעובדה שלא הביע בעדותו כל חשש מהנאשם.

28. **הערכים המוגנים שנפגעו, כתוצאה מביצוע עבירה של פגיעה בנסיבות מחמירות** ע"י הנאשם, לצידה קבע המחוקק עונש מרבי של 6 שנות מאסר, הינם ערכים של שלמות גופו ונפשו של אדם ותחושת ביטחונו האישי וכבודו, ובתוך כך האוטונומיה של האדם שיוכל להלך באופן חופשי בכל מקום ללא חשש, זאת מבלי שיוקף או יפגע. עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים בענייננו הינה משמעותית, בנסיבות המעשה, כפי שפורטו לעיל.

29. בית המשפט העליון שב וקבע כי יש להטיל ענישה הולמת על כל המעז להרים יד על זולתו, כאשר האלימות פשטה בחברתנו ונראה כי מכרסמת בה כל חלקה טובה. יפים בעניין זה דבריו של כבוד השופט ג'וראן מבית המשפט העליון במסגרת ע"פ 7878/09 **מדינת ישראל נ' פלוני** (3.8.10): **"האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו, ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חירות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי משפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. חברתנו הפכה להיות חברה אלימה ותרומתו של בית המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים ... שישקפו ערכים של תגמול והרתעה..."**

30. בית המשפט העליון שב וקבע כי לא ניתן להשלים עם התופעה הפושטת של פתרון סכסוכים באלימות ובכוח הזרוע - ע"פ 8991/10 **יעקב מכבי נ' מדינת ישראל** (27.10.11).

מדיניות הענישה הנוהגת:

מתחם העונש ההולם בעבירה של פגיעה כשהעברין מזוין:

31. לאחר ששמעתי ברוב קשב טיעוני הצדדים, עיינתי באסופת הפסיקה שהוגשה על ידם, עמדתי על נסיבות ביצוע העבירות, הערכים המוגנים והפגיעה בהם, הפגיעה שנגרמה למתלונן, בשים לב למדיניות הפסיקה הנוהגת, בעיקר אשר להפגנת אלימות תוך שימוש בחפץ פוגעני, כדוגמת בקבוק זכוכית - מצאתי לקבוע בתיק שלפניי מתחם עונשי הולם **הנע בין 10 חודשי מאסר ועד ל-24 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד ענישה נלוות.**

32. ראו לעניין זה: רע"פ 5655/13 **עמרם נ' מדינת ישראל** (20.11.14); עפ"ג (תל-אביב) 8098-05-15 **גולדשטיין נ' מדינת ישראל** (16.12.15); עפ"ג (ב"ש) 37731-02-18 **עקיבא נ' מדינת ישראל** (27.6.18); ע"פ (ירושלים) 5193-04-20 **איטח נ' מדינת ישראל** (17.6.20); עפ"ג 24622-02-16 **פתתילאי נ' מדינת ישראל** (21.3.16); עפ"ג (תל-אביב) 10179-03-19 **מרעב נ' מדינת ישראל** (24.6.19); עפ"ג (מרכז) 69295-11-20 **יחיא נ' מדינת ישראל** (20.10.20); ת"פ (תל-אביב)

73885-10-18 **מדינת ישראל נ' אבן ברי ואח'** (30.10.19); ת"פ (תל-אביב) 10549-10-17 **מדינת ישראל נ' חלי** (7.6.20); ת"פ (תל-אביב) 3144-04-15 **מדינת ישראל נ' רביבו** (4.4.16); ת"פ (תל-אביב) 44844-12-17 **מדינת ישראל נ' עזרא** (17.6.21), עפ"ג 45636-06-13 **מדינת ישראל נ' עמרם טל** (30.06.13).

מתחם העונש ההולם בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית:

33. כאמור לעיל, הנאשם הורשע עפ"י הודאתו, בכך שהחזיק בביתו, סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל כולל של 39.93 ג'.

34. הנאשם במעשיו פגע ב**ערכים המוגנים** עליהם ביקש המחוקק להגן ובכלל אלה, שמירה על שלום ובריאות הציבור וההגנה מפני הנזקים החברתיים, הן הישירים והן העקיפים אשר נגרמים כתוצאה מעבריינות הנלווית לשימוש בסמים לרבות ההגנה על הביטחון האישי ורכוש הציבור (ע"פ 6029/03 **מדינת ישראל נ' שמאי**, פ"ד נח (2) 734 (9.2.2004); ע"פ 6021/95, 4998/95, 5267/95, 5313/95 **מדינת ישראל נ' גומז** (31.7.1997); ע"פ 575/88 **עודה נ' מדינת ישראל**, פ"ד מב (4) 242 (11.12.1988)).

35. **מידת הפגיעה** בערכים החברתיים המוגנים במקרה דנן אינה ברף גבוה, באופן יחסי, בשים לב לסוג הסם ולמשקלו.

36. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים של החזקת סם לצריכה עצמית ושימוש בסמים מסוג חשיש וקנבוס, הוטלו על נאשמים עונשים החל ממאסר על תנאי ועד עונש מאסר לתקופה קצרה (לעניין זה ראו ת"פ (פ"ת) 40921-05-10 **מדינת ישראל נ' בן עזרא** (18.10.12), ת"פ (חי') 25039-07-13 **מדינת ישראל נ' מארון** (12.5.15), ת"פ (חי') 19296-09-11 **מדינת ישראל נ' מנשה** (1.5.13), ת"פ (ב"ש) 45096-06-11 **מדינת ישראל נ' אמטראת** (8.7.12) ובנוסף ת"פ (ק"ג) 55610-11-12 **מדינת ישראל נ' ריבו** (16.9.13)).

מתחם העונש ההולם בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו:

37. בביצוע העבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ושימוש בכח למנוע מעצר, פגע הנאשם בערכים המוגנים של הגנה על מוסדות אכיפת החוק, שלטון החוק, סדרי משטר וחברה תקינים, ותפקודם התקין של העוסקים במלאכת אכיפת החוק.

38. בביצוע עבירת ההפרעה לשוטר, ניתן לומר שמידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף הנמוך, שכן ההפרעה היא פאסיבית, בהתעלמותו של הנאשם מהשוטרים שהגיעו אל ביתו והעובדה שלא פתח את הדלת כשביקשו זאת. ההפרעה לא לוותה באלימות מילולית או פיזית או בהתנהלות אקטיבית מצידו של הנאשם.

39. אשר למדיניות הענישה הנוהגת בעבירת ההפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, מעיון בפסיקה נראה כי לרוב נלוות לעבירה זו עבירות נוספות, כך שמתחם העונש במקרה דנן ייגזר בדרך של היקש וסברה. מנעד העונשים המושגים על הנאשמים השונים אשר הורשעו בביצוע עבירה זו רחב, כשבדרך כלל מתחם הענישה נע בין ענישה צופה פני עתיד ועד כשנה מאסר, בכפוף לנסיבות המקרה וחומרתו ת"פ (שלום ים) 65273-09-19 מדינת ישראל נ' אריאל ברוך (נבו, 29.09.2021); ת"פ (שלום ים) 70274-07-20 מדינת ישראל נ' דניאל דנילוביץ (נבו, 30.09.2020); ת"פ (שלום ים) 44020-10-16 מדינת ישראל נ' טל בוזגלו (נבו, 14.05.2018); ת"פ (שלום ים) 38470-06-18 מדינת ישראל נ' שי חזן (נבו, 28.06.2020); ת"פ (שלום ים) 3638-06-14 מדינת ישראל נ' פלוני (נבו, 12.09.2018); ות"פ (שלום ים) 35981-02-14 מדינת ישראל נ' שאדי קסיס (נבו, 20.01.2019).

40. המאשימה לא חלקה על כך שהעבירות המיוחסות לנאשם בת"פ 43599-12-20 (עבירת הסמים וההפרעה לשוטרי) מהוות אירוע אחד, בהתאם להלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13 מדינת ישראל 29.4.14). לאור האמור, אני קובעת כי מתחם הענישה ההולם בעבירות בתיק זה, נע בין עונש צופה פני עתיד ל - 6 חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות - מיקומו של הנאשם בתוך המתחם:

41. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בהתאם להוראות סעיף 40 לחוק העונשין, יובאו בכלל חשבון נסיבותיו האישיות, שאינן קשורות בביצוע העבירה. בדרך זו חידד תיקון 113 לחוק העונשין את הצורך בהמשך נקיטת שיטת ענישה אינדיווידואלית, הבוחנת נסיבותיו של כל מקרה ואדם המובא לדין (ע"פ 433/89 אטיאס נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(4) 170; ע"פ 5106/99 אבו נגימה נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(1) 350; רע"פ 3173/09 פראגין נ' מדינת ישראל (05.05.09)).

42. הנאשם, יליד 1982, עלה לארץ בשנת 1991, בהיותו בן 9 והתמודד עם קשיי קליטה ושפה. הנאשם התאלמן בשנת 2013, לאחר שרעייתו נפטרה ממחלת הסרטן ומגדל בגפו את שלוש בנותיו בגילאי 11 - 16, הנאשם סיים 12 שנות לימוד מלאות בבית ספר מקצועי, שירת שירות צבאי מלא, לאחר שנים בהן שמר על רצף תעסוקתי, מזה תקופה אינו עובד ומתמודד עם קשיים כלכליים.

43. הנאשם הורשע, בתיק העיקרי של עבירת הפציעה, לאחר ניהול הוכחות. ברי, כי עובדה זו לא נזקפת לחובתו ואולם היא מלמדת על כך שהנאשם אינו נוטל אחריות על מעשיו. הנאשם בחר גם שלא לומר דבר בדברו האחרון לפני גזר הדין, ומכאן שגם לאחר הרשעתו בדין הנאשם אינו מפנים חומרת מעשיו, אינו נוטל כל אחריות ואינו מביע חרטה. פרט לכך, משבחר הנאשם לנהל הליך, הרי אינו זכאי להקלה הניתנת לנאשמים אשר בוחרים להודות, ליטול אחריות וליתר את הצורך בהעדת קורבן העבירה. מאידך, בעבירת הסמים ובעבירת ההפרעה לשוטרי, בחר הנאשם להודות ונטל אחריות על מעשיו.

44. לנאשם עבר פלילי בעבירות אלימות. עם זאת, עברו ישן באופן יחסי ואינו מכביד; לנאשם שתי הרשעות קודמות, האחת משנת 2015, בגין החזקת סכין והשניה משנת 2010 בעבירה של תקיפה סתם, בגינה גם

ריצה עונש מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות, למשך חודשיים.

45. התחשבתי בעובדה, כי מאז ביצוע עבירת הפציעה, לפני כ - 3 שנים, לא היה הנאשם מעורב באירוע אלימות נוסף.

46. לנאשם אין כל אפיק שיקומי, מה שמשליך על רמת המסוכנות שישוב ויבצע עבירות. זאת ועוד, בהיעדר שיקולי שיקום, אזי אין הצדקה לחריגה לקולא מן המתחם אותו קבעתי. בה בעת, גם אין נסיבות המצדיקות סטייה ממנו חומרה.

47. השיקול העיקרי לקולא אותו שקלתי בעת גזירת הדין היא הפגיעה הצפויה להיגרם לבנותיו הקטנות של הנאשם, אותן הוא מגדל בגפו מאז נפטרה אימן ממחלה, כתוצאה ממאסרו. אין אלא להצר, על כי הנאשם לא חשב על רווחתן של בנותיו, בעת שביצע את העבירות ועל כי יהיו אלו הן אשר תישאנה בתוצאות מעשיו. ואולם, גם לאחר התחשבות בנסיבה זו, הרי שמעשיו החמורים של הנאשם אינם יכולים להלום עונש אשר אינו מאסר בכליאה ממשית, לצד עונשים נלווים.

48. אשר על כן, מכל המקובץ לעיל, בהביאי בכלל חשבון את שיקולי הגמול, השיקום וההרתעה, ביחס לנאשם בנסיבותיו, הסלידה שחשה החברה נוכח מעשיו והוקעתם הנדרשת, הצורך בהמחשת חומרת מעשיו, הרתעתו והרתעת עבריינים כמותו, היעדר שיקומו ומאידך מצבו המשפחתי והכלכלי של הנאשם, הרי שבגדר קביעת תמהיל הענישה בעניינו של הנאשם, סבורני כי יש להטיל עליו עונש מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים, תוך מיקומו בחלקו התחתון של המתחם. יצוין, כי התחשבתי בשיעור הקנס, במצבו הכלכלי של הנאשם.

ג. סוף דבר:

49. לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו: 18.03.19 - 24.03.19.

ריצוי עונש המאסר יחל ביום 08.05.22 (על מנת לאפשר לנאשם להיות עם בנותיו בחג הפסח וביום העצמאות טרם כניסתו למאסר).

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 7 חודשים, והתנאי הוא שלמשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר לא יעבור הנאשם כל עבירת אלימות.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו לא יעבור כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים;

ד. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו לא יעבור כל עבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו;

ה. קנס כספי, ע"ס 500 ₪, שישולם עד ליום 01.06.22.

ו. פיצוי למתלונן, ע.ת. 2 ב-ת"פ 66306-03-19, ע"ס 3,000 ₪. הפיצוי ישולם, עד ליום 15.09.22.

הערבויות הקיימות בתיק ימשיכו לעמוד על כן לצורך הבטחת ההתייצבות הנאשם למאסר.

מוצא בזאת צו עיכוב יציאה מהארץ כנגד הנאשם, אשר יבוטל ע"י המזכירות עם קבלת אישור התייצבות הנאשם למאסרו, ללא צורך בהחלטה שיפוטית נוספת.

ככל שיש לנאשם דרכון - יופקד במזכירות בית המשפט בתוך 24 שעות.

ניתן בזאת צו כללי לטיפול במוצגים, ככל שישנם בתיקים שבכותרת.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז לוד, בתוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות, לבקשתו.

ניתן היום, י"ג אדר ב' תשפ"ב, 16 מרץ 2022, במעמד הצדדים.